

WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.935.2021

Łódź, 30 grudnia 2021 r.

**Rada Miejska
w Aleksandrowie Łódzkim**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 i 1834)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLV/337/21 Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Aleksandrów Łódzki na rok 2022.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 25 listopada 2021 r. Rada Miejska w Aleksandrowie Łódzkim podjęła uchwałę Nr XLV/337/21 w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Aleksandrów Łódzki na rok 2022. Uchwała została doręczona Wojewodzie Łódzkiemu w dniu 1 grudnia 2021 r.

Podjęcie przedmiotowej uchwały budziło wątpliwości organu nadzoru, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim zawiadomienia z dnia 16 grudnia 2021 r. znak: PNIK-I.4131.935.2021, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, pismem z dnia 21 grudnia 2021 r. znak: PZB.6140.1809.2021 Zastępca Burmistrza Aleksandrowa Łódzkiego poinformował, że na najbliższej sesji Rady Miejskiej, planowanej na styczeń 2022 r., przedłożony zostanie projekt uchwały zmieniającej brzmienie części kwestionowanych przez organ nadzoru zapisów ww. uchwały. Mimo powyższego oświadczenia organ nadzoru uznał za zasadne wydanie

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁÓDZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

rozstrzygnięcia nadzorczego, z uwagi na wiążący go trzydziestodniowy termin do wydania stosownego aktu nadzoru, a tym samym wyeliminowanie z obrotu prawnego niezgodnych z prawem zapisów przedmiotowej uchwały. W zakresie natomiast pozostałych wskazanych w zawiadomieniu uwag, Zastępca Burmistrza Aleksandrowa Łódzkiego złożył stosowne wyjaśnienia, które nie zostały uznane przez organ nadzoru za wystarczające.

Organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Przedmiotowa uchwała podjęta została na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z treścią art. 11a ust. 1 ustawy, rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten, jak stanowi art. 11a ust. 2 ustawy, obejmuje w szczególności: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt; 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie; 3) odławianie bezdomnych zwierząt; 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt; 6) usypianie ślepych miotów; 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich; 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi zawierać ma również wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków, o czym stanowi art. 11a ust. 5 ustawy. Dodatkowo program może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie (art. 11a ust. 3 ustawy) oraz plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają (art. 11a ust. 3a ustawy).

Powołane wyżej przepisy ustawy wskazują zagadnienia powierzone gminie do uregulowania w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Ta część programu, o której mowa w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy, jest obowiązkowa i nie może zostać przez radę gminy pominięta. Pominięcie takie oznaczać będzie niewypełnienie delegacji ustawowej, które (tak w orzecznictwie sądowo-administracyjnym, jak i w literaturze przedmiotu) uznawane jest za istotne naruszenie prawa. Uchybienie wymogom zawarcia w uchwale pełnej regulacji, poprzez brak w treści uchwały chociażby jednego z elementów obowiązkowych, skutkuje bezwzględną nieważnością całej uchwały (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 maja 2014 r., sygn. akt II SA/GI 1777/13, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Wr 567/12, wyrok WSA w Gdańsku z

dnia 9 maja 2012 r., sygn. akt II SA/Gd 120/12). Jednocześnie należy zauważyć, że powołane wyżej przepisy ustawy, poza wskazaniem zagadnień powierzonych gminie do uregulowania w programie, określają również granice kompetencji prawotwórczej przyznanej w tym zakresie organowi stanowiącemu gminy. Wszelkie regulacje, co do których rada gminy nie posiada upoważnienia ustawowego, są sprzeczne z prawem. Zapisy te naruszają wówczas art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zasada ta oznacza, że również organ stanowiący gminy, wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Organ nie jest upoważniony do regulowania tego, co już zostało uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego (wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 listopada 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 1773/15).

W ocenie organu nadzoru, Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Aleksandrów Łódzki na rok 2022 (zwany dalej programem), będący załącznikiem do uchwały Nr XLV/337/21 Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim z dnia 25 listopada 2021 r., zawiera postanowienia naruszające w sposób istotny obowiązujący porządek prawny.

W § 18 ust. 1 pkt 1-7 programu Rada postanowiła o przeznaczeniu kwoty 390.000 zł na realizację programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi w 2022 roku, dokonując podziału tej kwoty na różne zadania. I tak w punkcie 1 tego paragrafu Rada wskazała jedną łączną kwotę (90.000 zł) przeznaczoną na realizację takich zadań jak: zapewnienie opieki w schronisku, transport i wyłapywanie zwierząt. W punkcie 2 wskazana została kwota 20.000 zł na zapewnienie opieki weterynaryjnej dla zwierząt chorych, bezdomnych, rannych, powypadkowych. Na działania prewencyjne oraz promocyjne w zakresie ograniczenia bezdomności zwierząt (czipowanie, sterylizacja, kastracja, szczepienia) wskazano kwotę 200.000 zł (pkt 3), itd. Analiza zapisów § 18 programu prowadzi do wniosku, że Rada nie tylko przeznaczyła w poszczególnych punktach łączne kwoty na wykonanie różnych zadań programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi, które mogą być realizowane przez różne podmioty, ale pominęła zupełnie w tym zapisie wskazanie kwoty przeznaczonej na realizację takich zadań jak: obowiązkowa kastracja i sterylizacja w schronisku, poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, czy usypianie ślepych miotów. Pominięcie takie oznacza, że program nie reguluje w sposób wyczerpujący kwestii wskazania wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków, do czego zobowiązuje ustawa w art. 11a ust. 5. W wyroku z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II OSK 1087/20 Naczelny Sąd Administracyjny orzekł: „*Nie ulega wątpliwości, że wskazany przepis*

bezwzględnie wymaga, by rada gminy w sposób szczegółowy i wyczerpujący określiła wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację programu oraz sposób wydatkowania tych środków poprzez egzemplifikację zadań wykonywanych w ramach programu oraz określenie środków na realizację poszczególnych zadań". W art. 11a ust. 5 ustawa nakłada na radę gminy obowiązek wskazania w programie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposobu wydatkowania tych środków. Użyte przez ustawodawcę w tym przepisie określenie "sposób wydatkowania środków finansowych", oznacza wymóg przedstawienia w uchwale dotyczącej programu zapobiegania bezdomności zwierząt, jako elementu obligatoryjnego, sposobu rozdysponowania puli środków finansowych przeznaczonych na poszczególne cele i założenia przyjęte w programie. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Łd 13/21 – czym innym jest wskazanie sposobów realizacji celów programu, a czym innym konkretne i jednoznaczne ustalenie w ramach przewidzianych środków sposobów ich wydatkowania, które z oczywistych względów powinny być zgodne z celami i przyjętymi założeniami programu. Przez określenie sposobów wydatkowania należy rozumieć wskazanie konkretnych form ich wykorzystania, ukierunkowanych na osiągnięcie celów programu. Zatem tylko powiązanie uchwalonej kwoty środków finansowych, przeznaczonych na realizację programu, z konkretnym sposobem ich wydatkowania pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją i umożliwia faktycznie wykonanie poszczególnych zadań, zgodnie z przyjętymi w uchwale priorytetami. W wyroku z dnia 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Sz 110/21 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie orzekł natomiast, że „*O ile zgodzić się należy z organem, że precyzyjne określenie w ramach Programu wysokości środków przeznaczanych na poszczególne cele może być trudne, to jednak szacunkowe przypisanie wartości na realizację konkretnych zadań wynikających z Programu oraz ewentualnej rezerwy i tym samym dookreślenie sposobu wydatkowania środków nie powinno nastręczać nadmiernej trudności. Nie sposób bowiem przyjąć, że przy określaniu całkowitej rocznej wysokości środków finansowych na realizację zadań wynikających z Programu Rada nie analizowała poszczególnych danych składowych i wskazała kwotę 30.000 zł bez uwzględnienia dotychczasowego doświadczenia przy realizacji konkretnych zadań i wartości usług lub towarów dla każdego z celów Programem przewidzianych.*” Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru zapis § 18 ust. 1 programu nie wypełnia delegacji określonej w art. 11a ust. 5 ustawy, a wskazane uchybienie stanowi samodzielną podstawą do stwierdzenia nieważności w całości uchwały przyjmującej program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, co potwierdził np. wyrok WSA w Białymstoku z dnia

14 października 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 604/21.

Jednocześnie należy zauważyć, że Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Aleksandrów Łódzki na rok 2022, będący załącznikiem do uchwały Nr XLV/337/21 Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim z dnia 25 listopada 2021 r., zawiera naruszenia prawa innego rodzaju.

W § 2 ust. 1 pkt 1 programu Rada postanowiła, że program obejmuje zapewnienie schronienia oraz opieki zwierzętom bezdomnym oraz odebranych czasowo poprzez umieszczenie zwierząt domowych w schronisku dla zwierząt. Zapis ten stanowi modyfikację przepisu art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy, zgodnie z którym program regulować ma kwestię zapewnienia bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt. Ustawodawca posługuje się w tym przepisie pojęciem „zwierząt bezdomnych”, zatem zapis § 2 ust. 1 pkt 1 programu w zakresie wyrazu „domowych”, przekracza granice upoważnienia ustawowego i modyfikuje przepis ustawy. Należy też zwrócić uwagę, że ustawodawca w art. 4 pkt 16 i 17 ustawy wskazał definicję „zwierząt bezdomnych” oraz „zwierząt domowych”. I tak pod pojęciem „zwierząt bezdomnych”, rozumie się zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały, pod pojęciem „zwierząt domowych”, rozumie się natomiast zwierzęta tradycyjnie przebywające wraz z człowiekiem w jego domu lub innym odpowiednim pomieszczeniu, utrzymywane przez człowieka w charakterze jego towarzysza. Biorąc zatem pod uwagę, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy dotyczy zwierząt bezdomnych, którymi mogą być zarówno zwierzęta domowe, jak i gospodarskie – zapis § 2 ust. 1 pkt 1 programu w zakresie wyrazu „domowych” uznać należy, za nieprawidłowy i przekraczający granice upoważnienia ustawowego. Powyższa uwaga dotyczy również nazwy Rozdziału 2 w programie przyjętym przez Radę Miejską w Aleksandrowie Łódzkim. Przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych, niebudzących wątpliwości, co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Obowiązek taki wynika np. z treści § 6 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), zgodnie z którym przepisy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Mając na uwadze wskazane wyżej wyjaśnienia, w ocenie organu nadzoru za przekraczające granice upoważnienia ustawowego i modyfikujące przepisy ustawy uznać należało też zapis § 2 ust. 1 pkt 2 programu, w którym postanowiono, że realizacja programu obejmuje wyłapywanie oraz transport domowych zwierząt bezdomnych – przez co w zakresie wyrazu „domowych”, zapis ten jest niezgodny z art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy.

Istotnie narusza prawo również § 2 ust. 1 pkt 3 programu, zgodnie którym zapewnienia się całodobową pomoc weterynaryjną domowym zwierzętom rannym i powypadkowym, ponieważ poprzez użycie wyrazu „domowym” doszło do modyfikacji art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy.

Natomiast w § 2 ust. 1 pkt 10 programu, Rada postanawiając, że program obejmuje zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom gospodarskim w gospodarstwie rolnym, przekroczyła zakres kompetencji i dokonała modyfikacji normy określonej w art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy. Dodanie w tym zapisie wyrazu „bezdomnym”, nie jest zgodne z wolą ustawodawcy, który obliuguje do wskazania w programie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich.

W § 2 ust. 1 pkt 11 programu Rada postanowiła, że program obejmuje w szczególności usypianie ślepych miotów psów i kotów. Regulacja taka nie wypełnia delegacji wskazanej przez ustawodawcę w art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy. Przepis ten obliuguje bowiem do uregulowania w programie kwestii usypiania ślepych miotów, bez wprowadzania ograniczeń wyłącznie do psów i kotów.

Rada Miejska w Aleksandrowie Łódzkim w § 4 ust. 1 pkt 11 programu wskazała, że każdy boks musi być wyposażony w odpowiednią ilość ocieplonych bud. Rada posłużyła się więc pojęciem „odpowiednia ilość”, co narusza Zasady techniki prawodawczej. Zapis taki jest nieprecyzyjny i nie wypełnia przesłanek, jakie powinien spełniać akt prawa miejscowego (§ 6 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej).

W § 4 ust. 1 pkt 12 programu Rada użyła pojęć „odpowiednia ilość” i „odpowiednia karma”, co jak wskazano wyżej narusza § 6 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej.

Regulacja § 6 programu dotycząca wyłapywania oraz transportu zwierząt, nie wskazuje, czy wyłapywanie zwierząt na terenie gminy będzie miało charakter stały (odławianie będzie się odbywało przez cały czas obowiązywania programu), czy też charakter okresowy (odławianie następujące wyłącznie w określonych z góry czasokresach). Doprecyzowanie tego zapisu stanowiłoby dla właścicieli zwierząt konieczną informację o tym kiedy (przez cały rok, przez określony z góry okres w roku) mogą spodziewać się czynności polegającej na odławianiu zwierząt. Należy zauważyć, że program opieki nad zwierzętami ma istotne znaczenie

informacyjne dla mieszkańców, którzy mogą się z niego dowiedzieć kto na terenie gminy prowadzi schronisko, gospodarstwo rolne, czy też jest podmiotem zobowiązanym do całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt, a więc wykonuje zadania własne gminy wynikające z ustawy o ochronie zwierząt i uchwalonego na jej podstawie programu. Celem programu jest więc określenie w sposób jednoznaczny sposobów działania gminy w celu należytego wypełnienia obowiązków wskazanych w ustawie, które dotyczą m.in. odławiania bezdomnych zwierząt. Na istotę tej informacji w programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi zwrócił uwagę np. WSA w Rzeszowie w wyroku z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Rz 1063/17.

Rada w § 6 ust. 1 pkt 1 programu postanowiła, że wyłapywaniem oraz transportem zwierząt bezdomnych na terenie Gminy Aleksandrów Łódzki zajmują się wolontariusze Łódzkiego Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami i Stowarzyszenia Animal-Sos. W ocenie organu nadzoru regulacja ta przekracza granice upoważnienia wskazane w art. 11a ust. 2 pkt 3 w związku z art. 11a ust. 4 ustawy. Zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 ustawy, zapobieganie bezdomności zwierząt i zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. W art. 11a ust. 4 ustawodawca postanowił, że realizację zadań wskazanych w ust. 2 pkt 3-6, zatem m.in. odławianie bezdomnych zwierząt – gmina może powierzyć podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. Przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że realizacja zadań, o których mowa w art. 11a ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona tylko i wyłącznie podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. W pozostałym zakresie, tj. jeśli chodzi o zadania wskazane w pkt 1, 2 oraz 7 i 8, gmina może powierzyć ich realizację także innym podmiotom, niż te które prowadzą schronisko dla zwierząt. Brzmienie przepisu art. 11a ust. 4 ustawy wyklucza zatem możliwość powierzenia przez gminę realizacji zadania odławiania bezdomnych zwierząt innemu podmiotowi niż schronisko. W związku z tym zapis § 6 ust. 1 pkt 1 programu w zakresie wyrazów „lub bezpłatnie wolontariusze Łódzkiego Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami i Stowarzyszenia Animal-Sos” przekraczają granice upoważnienia ustawowego, co potwierdza np. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 25 października 2018 r., sygn. akt II SA/Rz 857/18.

Zapis § 6 ust. 2 programu, w którym Rada postanowiła, że wyłapane zwierzęta trafiają czasowo do boksów tymczasowego pobytu zwierząt, nie określa czasu przebywania zwierząt w tym miejscu. Należy zauważyć, że żaden przepis ustawy o ochronie zwierząt nie zezwala na przetrzymywanie wyłapanych zwierząt bezdomnych bezterminowo w miejscu tymczasowego przetrzymywania. Co więcej, tymczasowy charakter takich miejsc wymusza

określenie maksymalnego okresu przebywania w nim zwierząt (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt II SA/Go 721/17).

W § 9 ust. 1 programu zapisano, że zwierzęta przebywające w schronisku po odbyciu 15 dniowej kwarantanny zostają poddane zabiegom lekarsko-weterynaryjnym (...). Zapis ten nie jest spójny z wcześniejszym zapisem programu tj. § 4 ust. 2 pkt 1, który określa jedynie 14 dniową kwarantannę. Należy zauważyć, że przepisy uchwały, stanowiącej akt prawa miejscowego, muszą być zredagowane w sposób jasny, zrozumiały dla adresata i zgodny z Zasadami techniki prawodawczej.

W § 12 ust. 1 programu Rada przekroczyła delegacji ustawową określoną w art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy. Ustawodawca postanowił w nim o konieczności zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt, bez wprowadzania jakichkolwiek ograniczeń. Rada natomiast w § 12 ust. 1 zapisała, że gmina zapewnia i finansuje opiekę weterynaryjną w przypadku zdarzeń drogowych z udziałem kotów wolno żyjących, zwierząt bezdomnych, a także posiadających właściciela w przypadkach, gdy kontakt z nim jest niemożliwy, a zwierzę wymaga natychmiastowej pomocy. Dokonując w powyższym paragrafie wyliczenia, jakim zwierzętom gmina zapewnia opiekę w przypadku zdarzeń drogowych, pominięte zostały np. zwierzęta dzikie, co doprowadziło do sytuacji, w której omawiany zapis przekracza granice upoważnienia z art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy i modyfikuje ten przepis.

W tytule rozdziału 10, a także w treści § 14 ust. 1 programu, Rada postanowiła o zapewnieniu schronienia bezdomnym zwierzętom gospodarskim, czym jak już wskazano wyżej przekroczone zakres kompetencji z art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy i dokonano nieuprawnionej modyfikacji tego przepisu. Ustawodawca zobowiązuje do wskazania gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich, ale nie tylko bezdomnych.

Rada w § 14 ust. 3 pkt 1 programu naruszyła Zasady techniki prawodawczej, ponieważ użyła nieostrych pojęć: „odpowiednie warunki” oraz „odpowiednia temperatura”. Jak już wcześniej wyjaśniono, przepisy uchwały redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

W ocenie organu nadzoru uchwała Nr XLV/337/21 Rady Miejskiej w Aleksandrowie Łódzkim z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Aleksandrów Łódzki

na rok 2022, w sposób istotny narusza prawo tj.: art. 11a ust. 5 ustawy – co skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości, a także art. 11a ust. 2 pkt 1, 3, 6, 7, 8 i art. 11a ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt oraz § 6 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej.

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Burmistrz Aleksandrowa Łódzkiego